

døg ikke tilstrækkeligt blot at oplyse generelt om tilbudet fx via annoncering i dagspressen. Det er vigtigt, at kommunen sikrer, at den ældre bliver bekendt med, at tilbudet eksisterer, og at borgeren forstår, hvad det indebærer, herunder hvordan man konkret skal forholde sig for at få besøg. Kommunen kan vælge at informere den ældre om tilbudet om de to årlige besøg første gang pr. brev og anden gang med en telefonopringning. Kommunen kan også vælge at sende et brev ud én gang om året, hvori borgeren gøres opmærksom på, at denne har ret til to årlige forebyggende hjemmebesøg.

Om stk. 3

Med bestemmelsen foreslås, at kommunalbestyrelsen kan vælge generelt at undtage de borgere fra ordningen, som modtager både personlig og praktisk hjælp efter § 71 i lov om social service. Undtagelsen gælder dermed svage ældre med store plejebehov svarende til døgnpleje og ældre i plejeboliger. Borgere, der modtager praktisk hjælp efter § 71 i serviceloven, vil dermed fortsat have ret til at få tilbud om forebyggende hjemmebesøg.

Kommunerne har stadig mulighed for at vælge at tilbyde ældre, der modtager både personlig og praktisk hjælp, forebyggende hjemmebesøg. Ved visitering og revisitering af den personlige og praktiske hjælp kan kommunen vurdere borgerens samlede situation, herunder se på, om tilbud om forebyggende hjemmebesøg, kan være relevant. Samtidig har leverandøren af den personlige og praktiske hjælp en forpligtelse til at være opmærksom på ændringer i modtagerens behov, og en forpligtelse til at kontakte den kommunale myndighed, hvis der opstår sådanne ændringer. Myndigheden vil således, via leverandørens tilbagemeldinger, få et grundlag for at vurdere, om der er behov for at yde andre former for hjælp, herunder tilbud om en særlig forebyggende indsats eller om et forebyggende hjemmebesøg.

Det er valgfrit for kommunerne, om de ønsker at inddrage modtagere af både personlig og praktisk hjælp under ordningen med forebyggende hjemmebesøg.

Til § 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2005.